

Maar betekent het woord *mawla* niet vriend?

Hoewel een groot aantal Sunni geleerden van alle generaties en van alle gezichtspunten de gebeurtenis en de historische woorden van de Profeet (s) heeft bevestigd, hebben ze moeite gehad dit te verenigen met dat wat eigenlijk gebeurd is na het heengaan van de Profeet (s). Het valt buiten het bestek van dit korte geschrift om die incidenten nader te beschrijven. Het belangrijke punt is dat vele Sunni geleerden beweren dat de Profeet (s) 'Ali (a) slechts als vriend en helper van de Moslims wenste te betitelen!

Er zijn vele aspecten aan deze gebeurtenis die aangeven dat het veel belangrijker was. De openbaring van de verschillende verzen van de Qur'an, de grote bijeenkomst, de laatste fase uit het leven van de Profeet (s), de bevestiging door de mensen dat de Profeet (s) superieur was in autoriteit, de daaropvolgende felicitaties door 'Umar alsook vele andere factoren, die moeilijk allemaal te bevatten zijn in dit korte geschrift, duiden allen de gebeurtenis aan als één van de bepaling van de opvolger van de Profeet (s). Het is duidelijk dat het woord *mawla* werd gebruikt in de zin van absolute autoriteit na de Profeet (s), omvattend, maar niet beperkt tot, tijdelijke macht.

Het Laatste Woord

Als er nog steeds twijfel bestaat over het historische belang van deze verklaring en de pogingen van sommige mensen om het te verhullen, laat dit het laatste woord zijn:

Toen Imam 'Ali (a), tijdens het tijdperk van zijn kalifaat en tientallen jaren na de gebeurtenis van Ghadir, tot Anas bin Malik, de Metgezel van de Profeet (s), zei: "Waarom sta je niet op om te getuigen wat je van de Boodschapper van Allah op de dag van Ghadir gehoord hebt?" Hij antwoordde, "O Amir al-Muminin! Ik ben oud geworden en herinner het me niet meer." Daarop zei 'Ali (a): "Moge Allah je tekenen met een witte vlek (van lepra), niet te verbergen door je tulband, als je opzettelijk de waarheid achter houdt." En voor Anas van zijn plaats opstond, had hij een grote witte vlek op zijn gezicht."

- Ibn Qutaybah al-Dinawari, *Kitab al-Ma'arif*, (Cairo, 1353 AH), p. 251
- Ahmad bin Hanbal, *al-Musnad*, vol. 1, p. 119
- Abu Nu'aym al-Isfahani, *Hilyat al-Awliya'*, (Beirut, 1988), vol. 5, p. 27
- Nur al-Din al-Halabi al-Shafi'i, *al-Sirah al-Halabiyya*, vol. 3, p. 336
- Al-Muttaqi al-Hindi, *Kanz al-'Ummal*, (Halab, 1969-84), vol. 13, p. 131

Om gedetailleerde informatie over de gebeurtenis van Ghadir Khumm te vinden, bezoek:

<http://al-islam.org/ghadir/>

v 1.0

O Boodschapper, Verkondig hetgeen u van uw Heer is geopenbaard; en indien gij dat niet doet, dan hebt gij Zijn Boodschap niet overgebracht; Allah zal u tegen de mensen beschermen

(Qur'an: Hoofdstuk 5, Vers 67)

Heeft de Profeet (s) een Opvolger Aangewezen?

De Shi'ah geloven dat de afkondiging genoemd door het vers uit de Qur'an werd volbracht door de Profeet (s) toen hij Imam 'Ali bin Abi Talib (a) als zijn opvolger aanstelde op de dag van Ghadir Khumm.

Wat gebeurde op de dag van Ghadir Khumm?

Ghadir Khumm is een lokatie een paar mijl verwijderd van Mekka op de weg naar Medina. Toen de Profeet (s) deze plaats passeerde op 18 Dhu'l Hijja (10 maart 632) op zijn terugweg van de Afscheidspelgrimage, werd het vers "O Boodschapper, Verkondig hetgeen u van uw Heer..." geopenbaard. Hij stopte daarom om een aankondiging te maken voor de pelgrims die hem vergezelden van Mekka en die zich vanaf dat kruispunt zouden verspreiden naar hun respectievelijke bestemmingen. Op bevel van de Profeet (s) werd een speciale preekstoel van boomtakken voor hem opgericht. Na het middaggebed nam de Profeet (s) plaats op de preekstoel en richtte zijn laatste publieke toespraak tot de grootste bijeenkomst voor zijn dood drie maanden later.

Het hoogtepunt van zijn preek was toen de Profeet (s), Imam 'Ali (a) bij de hand nemend, zijn volgelingen vroeg of hij superieur was in autoriteit (*awla*) aan de gelovigen zelf. De menigte riep eenstemmig: "Dat is zo, O Apostel van Allah".

Hij verklaarde toen: "**Hij van wie ik de meester (*mawla*) ben, van hem is ook 'Ali de meester (*mawla*). O God, wees de vriend van hem die zijn vriend is en wees de vijand van hem die zijn vijand is.**"

Onmiddellijk nadat de Profeet (s) zijn toespraak beëindigd had, werd het volgende vers van de Qur'an geopenbaard:

Nu heb Ik uw godsdienst voor u vervolmaakt, Mijn gunst aan u voltooid en de Islam voor u als godsdienst gekozen. (Qur'an 5:3)

Na deze toespraak vroeg de Profeet (s) iedereen om de eed van trouw af te leggen aan 'Ali (a) en om hem te feliciteren. Onder degenen die dat deden was 'Umar bin al-Khattab, die zei: "Goed gedaan Ibn Abi Talib! Vandaag ben je de meester geworden van alle gelovige mannen en vrouwen."

Een Arabier, die gehoord had over deze gebeurtenis van Ghadir Khumm, kwam naar de Profeet (s) toe en zei: "U beval ons te getuigen dat er geen godheid is behalve Allah en dat u de boodschapper van Allah bent. Wij gehoorzaamden u. U beval ons om vijf keer per dag te bidden en wij gehoorzaamden. U beval ons om het vasten van de maand van Ramadan in acht te nemen en wij gehoorzaamden. Toen beval u ons om op pelgrimagstocht naar Mekka te gaan en wij gehoorzaamden. **Maar u bent niet tevreden met dit alles en u bevorderde uw neef door uw hand en drong hem aan ons op als onze meester door te zeggen 'Ali is de *mawla* van wie ik de *mawla* ben.' Is deze verordening van Allah of van u?"** De Profeet (s) zei: "Van Allah die de enige godheid is! Dit komt van Allah, de Machtige en de Glorieuze."

Dit antwoord horend, keerde de man terug en liep naar zijn vrouwtjeskameel, zeggend: "O Allah! Als wat Mohamed zei juist is, werp dan een steen uit de hemel en onderwerp ons aan hevige pijn en marteling." Hij had zijn

vrouwtjeskameel nog niet bereikt, toen Allah een steen naar hem wierp die hem op het hoofd raakte, zijn lichaam doorboorde en hem dood achterliet. Het was bij deze gelegenheid dat Allah, de Verhevene, de volgende verzen deed neerdalen:

Men vraagt naar de straf, die straks zal vallen. Over de ongelovigen, die niemand kan weerhouden, van Allah, de Heer der Wegen die omhoog leiden.

(Qur'an 70:1-3)

Beschouwen de Sunni geleerden deze gebeurtenis als authentiek?

Het aantal Sunni autoriteiten dat over deze gebeurtenis verhaalt, zowel in detail, als samenvattend, is verbijsterend! Deze historische gebeurtenis is verteld door 110 Gezellen van de Profeet (s), 84 Opvolgers van de volgende generatie en toen door vele honderden geleerden uit de Islamitische wereld, van de eerste tot de veertiende eeuw AH (zevende tot twintigste eeuw CE).

Deze statistieken bevatten alleen overlevers die verschijnen in vertellingen opgetekend door Sunni geleerden!

Een zeer kleine selectie van deze bronnen wordt hieronder gegeven. Velen van deze geleerden citeren niet alleen de verklaring van de Profeet (s), maar noemen hem ook authentiek:

- ❑ al-Hakim al-Naysaburi, *al-Mustadrak `ala al-Sahihayn* (Beirut), volume 3, pp. 109-110, p. 133, p. 148, p. 533. Hij benadrukt dat de overlevering *sahih* is, in overeenstemming met de criteria van al-Bukhari en Muslim; al-Dhahabi heeft zijn oordeel bevestigd.
- ❑ al-Tirmidhi, *Sunan* (Cairo), vol. 5, p. 633
- ❑ Ibn Majah, *Sunan*, (Cairo, 1952), vol. 1, p. 45
- ❑ Ibn Hajar al-'Asqalani, *Fath al-Bari bi Sharh Sahih al-Bukhari*, (Beirut, 1988), vol. 7, p. 61
- ❑ Al-'Ayni, *Umdat al-Qari Sharh Sahih al-Bukhari*, vol. 8, p. 584
- ❑ Ibn al-'Athir, *Jami` al-usul*, i, 277, no. 65;
- ❑ Al-Suyuti, *al-Durr al-Manthur*, vol. 2, p. 259 en p. 298
- ❑ Fakhr al-Din al-Razi, *Tafsir al-Kabir*, (Beirut, 1981), vol. 11, p. 53
- ❑ Ibn Kathir, *Tafsir Qur'an al-'Azim*, (Beirut), vol. 2, p. 14
- ❑ Al-Wahidi, *Asbab al-Nuzul*, p. 164
- ❑ Ibn al-'Athir, *Udd al-Ghhaba fi Ma'rifat al-Sahaba*, (Cairo), vol.3, p. 92
- ❑ Ibn Hajar al-'Asqalani, *Tahdhib al-Tahdhib*, (Hyderabad, 1325), vol. 7, p. 339
- ❑ Ibn Kathir, *al-Bidayah wa al-Nihayah*, (Cairo), vol. 7, p. 340, vol. 5, p. 213
- ❑ Al-Tahawi, *Mushkil al-Athar*, (Hyderabad, 1915), vol. 2, pp. 308-9
- ❑ Nur al-Din al-Halabi al-Shafi'i, *al-Sirah al-Halabiyya*, vol. 3, p. 337
- ❑ Al-Zurqani, *Sharh al-Mawahib al-Ladunniyya*, vol. 7, p. 13